

[Jørgen Jørgensen.]

vende, og som overhovedet ligger inden for de økonomiske Muligheders Grænse, bør anvendes paa de Punkter, hvor det maa antages, at Danmarks Opgave fortrinsvis vil komme til at ligge, og med særligt Henblik til Danmarks Stilling under en international Ordning, hvad enten det kommer til at dreje sig om De Forenede Nationer, eller det bliver en anden international Ordning. Vi lukker ikke Øjnene for, at Freden i Verden er i Fare. Vi mener, at Danmark har Pligt til at følge Udviklingen med Agtpaaagivenhed, som Statsministeren sagde. Men vi mener ogsaa, at det er rigtigt, hvad Statsministeren sagde, at vi skal følge denne Udvikling med Nøgeternhed. Det er det, jeg synes det skortede paa hos den socialdemokratiske Ordfører i Gaar, og det var det, jeg vendte mig imod. Over for disse almindelige Talemaader om, at nu skal vi ruste, nu skal Forsvaret bygges op, vi vil aldrig staa, som vi stod den 9. April o. s. v., er det, at vi i Det radikale Venstre har opfordret baade den tidligere Regering og den nuværende til at faa klarlagt, hvad der skal lægges ind i disse Udtryk. Efter hvilke Retningslinier man vil foreslaa Forsvarsordningen gennemført, det er netop det, der er Brug for at faa Klarhed over nu. Naar vi har advaret imod at anvende de meget stærke Udtryk, som bliver anvendt med Hensyn til Forsvaret, er det, fordi man derved fremkalder Forestillinger og Forventninger, som en skønne Dag vil vise sig ikke at kunne indfries. Det er ikke ansvarsbevidst Politik at gøre noget saadant. Jeg har derfor opfordret Regeringen til at komme ned paa Virkelighedens, ned paa Realiteternes Grund, og jeg tror, at den højtærede Statsminister skulde lytte til mit Raad.

Om Regeringens almindelige Politik har jeg ikke noget at føje til det, jeg sagde i Gaar. Regeringen har formidlet et Samarbejde mellem Partierne paa Rigsdagen, og det er først og fremmest en Mindretalsregerings Opgave. Det er det, vi fra de tre andre Partiers Side opfordrede Regeringen til, dengang Regeringen blev dannet, og derfor vilde det være urimeligt, om man nu bebrejdede Regeringen, at den har fulgt vor Opfordring. Jeg mener ogsaa, at vi alle, baade Regeringen og de Partier, der her i Rigsdagen i Vinter har været med i Lovgivningsarbejdet, har Grund til at være tilfreds med de Resultater, vi i Fællesskab har naaet, og det er nok ogsaa det, der er Grunden til, at denne politiske Debat forløber saa stiltfærdigt, som Tilfældet er. Jeg tror ikke, der her i Landet — det har denne

Rigsdagssamlings Lovgivning yderligere slaaet fast — er Mulighed for at føre en socialistisk Politik, men der er her i Landet store Muligheder for en social Fremskridtspolitik. Denne forudsætter dog, som jeg ogsaa sagde i Gaar, et Samfund, der har økonomisk Bæreevne, og netop derfor er det, at jeg er Tilhænger af en Samfundsordning, hvorunder det frie Initiativ har gode Arbejdskaar. Det er ikke en Opdeling i en borgerlig Blok paa den ene Side og Arbejderne paa den anden Side der er Brug for i Tiden. I Arbejdet paa at formidle Overgangen til den nye Tid er Samarbejde over Klaseskel og gamle Partiskel nødvendigt. Den stærke og dybe sociale Forstaaelse i Befolkningen og inden for de politiske Partier skulde ogsaa gøre det muligt, at nye sociale Fremskridt kan opnaas, og det maa være Maalet for ethvert Demokrati at skaffe større Tryghed for Lønarbejderne, at sikre et Samfund, hvori det frie Initiativ har en stor Plads, saa der kaldes paa Indsats og Foretagsomhed hos alle Landets Borgere. Det er en saadan Politik, jeg og mit Parti i denne Vinter har søgt at bidrage til, og det er en saadan Politik, vi for Fremtiden vil arbejde for og skabe Muligheder for her i Landet.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen har, jeg ved ikke af hvilken Grund, faaet den Opfattelse, at min Hensigt under min Tale i Gaar var at belære ham i god Tone og i det rette Niveau. Det var aldeles ikke min Hensigt, og efter den Tale, det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen har holdt i Dag, tror jeg, jeg vil opgives ethvert Forsøg paa at belære ham i noget som helst.

Det ærede Medlem har i Dag sagt, at naar Socialdemokratiet hævder, at mere kunde der ikke opnaas under de givne parlamentariske Forhold, saa siger Aksel Larsen: Ja, men se Valgloven, de smaa Jordlove og Selskabsskatten, der kunde gennemføres, det samme kunde man ogsaa have gjort paa andre Omraader. Det viser, at det ærede Medlem ikke har begrebet, hvad der er blevet sagt i Gaar. Det har jeg ikke talt om. Jeg har talt om, at disse Loves Gennemførelse ved socialdemokratisk, radikal og kommunistisk Samvirke er et Bevis paa Urigtigheden af det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersens skriftligt fremsatte Paastand om, at de Radikale ikke vil være i Stue med Kommunisterne. Men hvad det andet angaar, da er jeg kommet med en Række konkrete Beviser paa, at Socialdemokratiet eller Regeringen ikke har villet være med til at gennemføre Ting, som det